

Sygn. akt III KO 82/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie z zażalenia **T. D.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ś. z dnia 7 czerwca 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 października 2021 r.
wniosku Sądu Rejonowego w L. z siedzibą w Ś.,
zawartego w postanowieniu z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II Kp (...) o
przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę z zażalenia T. D. do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w L. .**

UZASADNIENIE

Wystąpienie Sądu Rejonowego zasługiwało na uwzględnienie.

Zasadność wystąpienia w trybie art. 37 k.p.k. w sprawach, w których sąd właściwy według zasad ogólnych miałby rozpoznawać kwestię zasadności umorzenia postępowania przygotowawczego w sprawie dotyczącej określonego działania (zaniechania) sędziego lub innego pracownika wykonującego powierzone mu czynności w tym sądzie każdorazowo podlega badaniu *in concreto*, w szczególności z uwzględnieniem materiałów postępowania, a także roli i funkcji, którą do spełnienia ma sąd kierujący wystąpieniem na tej postawie.

Sąd Najwyższy uwzględniając wniosek Sądu Rejonowego miał w polu uwagi, że zarówno zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jak i zażalenie

wniesione w niniejszej sprawie dotyczą czynów – ogólnie rzecz ujmując – związanych z rzekomo bezprawnym uniemożliwieniem zapoznania się stronie z aktami sprawy, a więc – czynności o charakterze organizacyjno-technicznym. W tej płaszczyźnie zarzuty kierowane przez zawiadamiającego wychodzą poza ramy działalności orzeczniczej sądu rozumianej jako sprawowanie wymiaru sprawiedliwości. Argumentacja skarżącego nie wskazuje na brak obiektywizmu sędziego, czy ogólnie niepokodzenie się z określonym rozstrzygnięciem procesowym podjętym przez, czy z udziałem tego sędziego. Jest to zatem sytuacja zgoła odmienna, zarówno pod względem przedmiotowym, jak i podmiotowym (zawiadomienie dotyczy także osoby pełniącej funkcję Kierownika Sekretariatu), niż przypadki stanowiące kanwę tych rozstrzygnięć Sądu Najwyższego zapadłych w trybie art. 37 k.p.k., w których nie uwzględniono wniosków kierowanych przez Sądy właściwe według zasad ogólnych (zob. np. postanowienia SN: z 14.06.2016 r., IV KO 41/16; z 22.02.2018 r., IV KO 11/18; z 4.11.2019 r., IV KO 114/19).

Szeroko rozumiana, zachodząca w konkretnej sprawie atypowość układu procesowego, w którym sąd właściwy miałby rozpoznawać kwestię zasadności umorzenia postępowania przygotowawczego w sprawie dotyczącej postępowania zatrudnionego w nim sędziego, czy kierownika sekretariatu, musi zostać poważnie wzięta pod uwagę przy ocenie skorzystania z instytucji *forum extraordinatum* (zob. również postanowienie SN z 28.10.2020 r., V KO 105/20).

Dlatego aby nie stwarzać w odbiorze strony postępowania, ale i w odbiorze społecznym, chociażby nieuzasadnionych, ale opartych na racjonalnych przesłankach, wątpliwości co do tego, czy wszyscy uczestnicy procesu są traktowani przez sąd w sposób równy, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawiało za przekazaniem niniejszej sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu, to jest Sądowi Rejonowemu w L..

Z tych powodów, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.